

podpory rozvoje osobnosti dítěte (§ 174 odst. 6). V oblasti výsledků se již pozitivně projevil vliv postupného pochopení kurikulární reformy a nového pojetí vzdělávání podle školních vzdělávacích programů. Ve většině navštívených škol byla zaznamenána snaha o širší profilaci a také nabídka řady nadstandardních vzdělávacích aktivit, které významně zohledňovaly potřeby dětí.

Dlouhodobě je v předškolním vzdělávání oceňována vysoká míra individualizace a ve většině mateřských škol byla zjištěna snaha o diferencovaný přístup k dětem. Předškolní vzdělávání v některých MŠ může být dobrým příkladem ostatním stupňům, ale zejména základnímu vzdělávání, ve využívání moderních metod a forem práce učitelek s vysokou efektivitou vzhledem k jednotlivým dětem. Poznatky z monitorování organizace, forem a metod v předškolním vzdělávání jsou uvedeny v tab. B13.

Z hlediska projevů klíčových kompetencí dětí byl jejich rozvoj především zaměřen na komunikativní kompetence, ČŠI zjistila nutnost věnovat větší pozornost vytváření kompetencí k řešení problémů. Výuku cizího jazyka zjistila ČŠI v uplynulém školním roce v 1,4 % z navštívených mateřských škol. V průběhu vzdělávání bylo využito ICT v 10,6 % sledovaného času, správnost a účelnost využití ICT ve vztahu k realizovaným činnostem byla zjištěna jen v 16,8 % případů.

Z pohledu zájmů dětí je důležitý fakt, že se zvyšuje zapojení rodičů do činností a společných projektů v předškolním vzdělávání.

Hodnocení rozvoje dětí se SVP

Jedním z důležitých faktorů pro zvýšení připravenosti dětí na školní docházku je včasná a správně zaměřená podpora dětem se speciálními vzdělávacími potřebami. Nejdůležitější je zde včasná diagnostika dítěte s problémy a možnost zajištění jeho speciálních vzdělávacích potřeb. Dobré metodické vedení učitelek (spolu se SPC a PPP) umožňuje školám vcelku spolehlivě identifikovat potřeby dětí se zdravotním postižením a dětí s vývojovými poruchami učení. V předškolním vzdělávání mají PP velmi dobrý přehled o sociálním zázemí dětí, případně o rizikovém chování rodičů dětí, ale v řadě případů tyto informace neevidují.

ČŠI v navštívených MŠ zjistila podíl dětí se SVP ve výši 3,2 %. Skutečný rozsah poskytované péče byl tedy vyšší, než udávala statistika ÚIV. V předškolním vzdělávání byla zjištěna nejvyšší podpora dětem se SVP ze všech stupňů vzdělání, vhodné aktivity byly zjištěny v 84 % sledovaných inspekčních hospitací. Část běžných mateřských škol speciální péči dětem ve skutečnosti poskytovala, ale z důvodu složité administrativy mimo evidenci, a proto neuplatnila pro tyto děti nárok na finanční podporu. V některých případech škola nezískala souhlas rodičů k odbornému vyšetření jejich dítěte.

Logopedické péče se v předškolním vzdělávání účastnilo pouze 1,6 % dětí, přestože nejčastějším důvodem odkladu povinné školní docházky byly právě poruchy řeči. Učitelky v MŠ opakovaně upozorňovaly, že současné požadavky na zajišťování logopedické péče jsou vyšší, než samotné možnosti škol, a že tento problém není řešen systémově.

Ve spolupráci škol s poradenskými zařízeními se zlepšila identifikace dětí se speciálními vzdělávacími potřebami ve všech skupinách vymezených ve školském zákoně. Školní poradenství a podporu podle potřeby dětí zajistilo na dobré úrovni 98,2 % MŠ.